

Непознатият Георги Тошев

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

ПОЧЕТЕН ХАДЖИЕНОВЕЦ ЗА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА „АРСЕНАЛ“

Изпълнителният директор на „Арсенал“ АД Николай Ибушев бе удостоен със званието „Почетен Хаджиеновец“ на тържествена церемония по случай 93-тата годишнина от основаването на Професионалната гимназия „Иван Хаджиенов“ - училището, известно като Механотехникума на Казанлък. Почетен плакет, грамота и един от символите на Механото – тъмночервената вратовръзка, която носят и ученици, и преподаватели, са знаците, с

които училищното ръководство отличава Николай Ибушев за неговия принос в развитието на професионалното образование, за доброто взаимодействие при осъществяването на дуалното обучение, за цялостната му подкрепа към училището, създаващо технически кадри, и въвеждането на иновативни и съвременни специалности.

От името на изпълнителния директор на „Арсенал“ АД отличията получи Йордан Йорданов, директор „Управление на процесите“ във фирмата. Той връчи на директора на Механотехникума Мариана Демирева специалния поздравителен адрес от Николай Ибушев и цялото ръководство на фирмата до всички учители и ученици на гимназията.

Продължава на стр. 3

ВАУЧЕРИТЕ ЗА ХРАНА ОСТАВАТ

Ваучерите за храна, които ръководството на „Арсенал“ АД предоставя на своите работници и служители, с пълен работен месец и без болнични през месеца, остава.

Това поясни председателя на СК на КНСБ в „Арсенал“ Атанас Бозов, след като започна да се разпространява слух, че ваучерите ще бъдат премахнати, което създава напрежение сред работещите.

Ваучерите за храна са една от социалните придобивки за работещите в „Арсенал“ и „Арсенал 2000“, договорени между фирмените синдикати и ръководството на дружеството. Те се отпускат при финансова възможност отстрана на фирмата.

Слуховете, че те ще бъдат премахнати и заменени с безплатно хранене на територията на „Арсенал“, са неоснователни към момента, допълни Бозов. Той каза още, че има идея всички работещи в „Арсенал“ да се хранят безплатно в столовете в дружеството, но на този етап това е неосъществимо поради липса

на достатъчни капацитет и материална база, които да дават възможност това право да е осигурено за всички работещи, без значение каква смяна са на работа.

Работи се по въпроса за създаване на изнесени кухни за храна на различни места в дружеството, но това е дълъг процес и няма да стане от днес за утре, допълни синдикалистът.

На настоящия етап се работи за създаване на още едно помещение за хранене на територията на Завода в Мъглиж.

Ваучерите за храна се предоставят на всички работещи в дружеството, които през месеца не са били в отпуски по болест или в неплатен отпуск. Те са в размер на 60 лева месечно, като за фирмения празник, както и за Коледа и Великден, се предоставят ваучери в двоен размер.

Месечно между 690 и 700 хиляди лева плаща дружеството само за осигуряването на ваучерите за храна на работещите, които са вид допълнителна сума към работната заплата. За миналата година сумата за ваучери за храна, платена от „Арсенал“ АД, е над 9 млн. и 300 хиляди лева.

„Трибуна Арсенал“

С ВДИГНАТИ ГЛАВИ - НАПРЕД!

„Живот, здраве и късмет. С вдигнати глави - напред! Единни в борбата за по-справедлив живот!“

С тези думи лидерът на СК на КНСБ Атанас Бозов приветства зрителите на първомайския концерт, организиран от КНСБ на „Арсенал“, Клуба на ветераните-арсеналци и казанлъшката структура на БАС.

Препълнената зала на Дома на културата „Арсенал“ в Казанлък не побра публиката на концерта, организиран в чест на Международния ден на труда и работническата солидарност - 1-ви май.

За трудещите се от Долината на розите танцова ансамбъл „Арсенал“, Детско-юношеският състав „Арсенал“, танцова формация „Теменуга холтроп“, танцьори от Клуба по спортни танци „Киара-Н“, пя и младата гласовита надежда на Казанлък Елена Николаева.

Продължава на стр. 4

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Edenred Идънред България
Тел: +359 2 974 0220 bulgaria@edenred.com

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.
Редколлегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Юлия Младенова, Венко Юнаков.
Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

МАРИЯ ГРИВОВА: ЖИВОТ ПОД ЛУПА

Грамота от етнофестивал, грамота от преглед на художествената самодейност, грамота от национален фолклорен събор, от Сдружението на слепо-глухите..., черно-бели снимки за спомен, цветни снимки за спомен... Дрян на двора, лежа с ягоди, фиданки череши, малинови плет... и два ореха. Цяла стена книги. На масата в дневната – десетки листове, изписани с големи - големи цветни букви – рими, песни. И последният брой на „Трибуна Арсенал“. А до него – огромна лупа. Животът на Мария Гривова минава между три няколко неща. Тези дни Мария окръгли 78. Тя си го харесва. Толкова, че за новия си ЧРД, посреща 19 близки и по-далечни приятели. Читателите на арсеналския вестник посреща с нескрита привързаност през тефтера и химикалката на един репортер. Подготвена е с почерпка за здраве. И всичко е наред.

Мария си е арсеналски човек. Допреди десетина години тук всички я знаят. И тя ги знае. Така е със синдикалните хора. Идва като секретар в Профкомитета по покана на Ганчо Стойчев. Продължава и с Атанас Бозов. Човешките и професионалните болежки на хората са й близки. Винаги са били – още, докато работи в заводското радио. Там отива на мястото на Янка Спасова. Учи се от нея. Учи се и от истински академик. Навремето комбинатското ръководство праща говорителите от фирмената уредба на обученията по правоговор при университетски преподаватели. За да чуват хилядите работници сутрин, обед и вечер хубава българска реч през стотиците радиоточки на казанлъшките оръжейни заводи. Но Мария не е просто скучен дикторски глас. Гласът ѝ още и пее. Пее всичко, както пеят навремето майка и татко, както продължава да пее сега и нейният син. Реди народни песни. Пише свои – от текстовете до музиката. Особено – за родния край. Някои от нейните песни се изпълняват от колегите ѝ – самодейци.

„...Казанлък – слънце и роса..., Казанлък – и на зап, и на север, и на юг, голюв аромат разнася твоят дух...“

Мария запява внезапно и тълпо. Обича, силно обича и руските песни. Запява по всяко време. Не само на сцената. А и

сред приятели. Даже при първа среща с непознати:

“Песента ме влече”.

Мария не е само глас. Тя

Мария Гривова
(с кърпата)

е и образ. Пълноцветен. На арсеналската самодейна сцена цъфти в пьстротата на десетки сатирични скечове, които навремето наричат „сценки“. Сега, вече извън „Арсенал“, тя сече равнотеието на пенсионерския си живот с участия из страната и репетиции на сцената на читалището в Черганово, където живее от години. Посреща ни само час след поредното

– подарък. Ще ги завещае на читалището. Сега още ѝ трябват. Да обикаля събори, фестивали и национални прегледи. „Къде ли, къде ли не съм била...?!“, е щастливата равнотеетка на личното ѝ летоброене. Мария Гривова не е живяла живот по мед и масло. Но не ѝ личи. Съпругът ѝ – Александър Гривов, също арсеналски кадър от Ляярната, за малко после – и местен кмет, пре-

ди да си иде от света, девет години бил на нейните ръце – болен. Мария си има и лична boleжка, направо – сериозна болест – вижда само с едното си око. Закъсняла някога за операция, загубила зрението си. Останало едва 18 процента от него. При това, само на едното око. Ако не е огромната лупа на масата, няма и да разбереш. Редовете зарзават в двора си ги знае наизуст. Дипли ги пак с обич. Селскостопанската работа не я мъчи. Влече я. От детството още. Романтични спомени за накамарени каруци сено идат от младостта, дават ѝ сили. Когато силите попривършват, Гривова наум си казва:

“Дръж се, Марийо!”

И дава напред. Не е винаги лесно, съпругът го няма вече, синът ѝ е в Кипър. Съвсем скоро я изненадал така приятно, че си рекла: “Вече може да умра!” – изпратил по човек билети за нея за невероятен концерт в НДК. 14-то място, личен ред. Даже два билета – да не ходи Мария сама. Слушали и гледали гастрол на музиканти – англичани. С тая стръв по сцената, дето си я носи, Мария направо занемяла. Благодарна е за този подарък.

Синът е далеко, но внукът е тук. Нещо повече – в „Арсенал“. Това я крепи. Нищо, че няма много-много време за нея, но така са всички днес. Времето е кът. Някога течало времето по-различно. Мария не крие сантимента си по него. Приема хубавото на промените, но не може да си представи как допуснахме хора, работили по над 40 години, да съществуват с по 240 лв. пенсия... Такива са повечето ѝ познати. Да не говорим за съдбата на другите ѝ близки – хората с увреждания. Гривова е част от ръководството на общинския Клуб на слепите в Казанлък. Всяка

седмица отделя поне по половин ден за тая си работа. Ходи до клуба в Казанлък, където я чакат делови задачи, но и радостни поводи. И там си има песни и танци, и там си има отделен вътрешен живот. За Мария той си е същият – тя и там си е такава, каквато друга не може да бъде. Останала без майка още десетгодишна, тя усеща първата си учителката като собствен родител – научила е много от Марийка Христова, никога не я забравя. От нея е дошъл и стремежът да си е такава, каквато е. Опитва да е честна с хората, почтена и забавна с дарбите си. Има нужда да ги показва. Така е с онези, които носят огънчето на духа в сърцето си. Огънчето на Гривова трепти и по общоградските събития – открай време. Преди 1989-та нейният плътен глас заливал открай до край градските казанлъшки манифестации. Сега пък шествието на Празника на розата не минава без нейните пародийни образи, разигравани в дуо със Стефка Христова. То – Мунчо ли не е била, то що ли не? По Рождество се налага да облечи и костюма на Дядо Коледа. Ползваният гардероб и реквизит си е неин личен – Мария направо занемяла. Благодарна е за този подарък.

Синът е далеко, но внукът е тук. Нещо повече – в „Арсенал“. Това я крепи. Нищо, че няма много-много време за нея, но така са всички днес. Времето е кът. Някога течало времето по-различно. Мария не крие сантимента си по него. Приема хубавото на промените, но не може да си представи как допуснахме хора, работили по над 40 години, да съществуват с по 240 лв. пенсия... Такива са повечето ѝ познати. Да не говорим за съдбата на другите ѝ близки – хората с увреждания. Гривова е част от ръководството на общинския Клуб на слепите в Казанлък. Всяка

Диана Рамналиева

Експертно

www.experti-kazanlak.com

ЕКСПЕРТИ
КАЗАНЛЪК

ОУ „ГЕОРГИ КИРКОВ“ С УСПЕХИ ПРЕДИ ПАТРОННИЯ ПРАЗНИК

ОУ „Георги Кирков“ в Казанлък е на финала на поредната си успешна учебна година, коментира в навечерието на патронния празник на учебното заведение директорът инж. Любомира Абдишева, член на листата „Експерти за Казанлък“, която има широко представителство в местния общински съвет, водена от изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев. Абдишева ръководи едно от най-добрите и желани от родители и деца основни училища в Казанлък. „Годината е по-различна за нас, защото след въвеждането на промените в законодателната уредба и общинското райониране по местоживеење ние сме поставени в нови условия. Това бе едно предизвикателство за нас, с което считам, че и ръководството, и педагогическият колектив, се справиха успеш-

но, обясни още директорът-експерт. В последните

години, откакто директор на ОУ „Георги Кирков“ е инж. Абдишева, се постиг-

на качествено ново ниво и на обучението, и на възпи-

танието, и на материалната база тук. „Постигнатото от нас е вече публично из-

вестно. Това привлича родители от Казанлък, те търсят нашето училище за своите деца. Районът, който покриваме като част от територията на града, не е така гъсто населен, децата, които живеят в кварталите край училището не са толкова много, за да имаме проблем със записването на първокласниците. Това дава възможност и на деца, които живеят и по-далеч, при спазване на условията на новите наредби, също да станат наши ученици, независимо, че са от други квартали и населени места“, обясни още директорът Абдишева. Тя сподели, че има ежеднев-

ни срещи с родители, които идват в училището, защото не са наясно с промените в районирането и имат притеснения относно намирането на желаното училище за децата си.

На търсенето екипът от учители няма друга алтернатива за отговор, освен да продължава да работи за повишаване качеството на образованието тук. Именно високото качество и съвременните методи на обучение бяха фокус на проведението на 21-и април. Ден на бъдещия първокласник с мото „Вратите към Знанието“. В съботния ден учителите покажах в три урока пред десетки родители и деца начина, по който тук се работи ежедневно.

Продължава на стр. 6

Продължение от стр. 1

ПОЧЕТЕН ХАДЖИЕНОВЕЦ...

В адреса се казва: „Чест-вайте своя патрон, славната история и великолепените традиции на вашето училище със самочувствието и дръзвеността, с които самоуверено вървите към своето бъдеще. Като ваши партньори сме убедени, че един ден, когато дуалното обучение, в което вие сте първопроходци, се превърне в масова практика, а мехатрониката – в професия, поколенията след вас ще четат най-новата училищна история – тази, която вие днес пишете, и ще се дивят на вашата смелост и прозорливост. Празнувайте с поглед към 100-годишния юбилей на най-уникалното училище!“

Николай Ибушев е вторият носител на званието „Почетен Хаджиеновец“. Първият, удостоен с този чест, е дългогодишният директор на Механотехникума Христо Гъдев, който получи почетен плакет и грамотата по

случай 90-тата годишнина на училището през 2015 година. А изпълнителният директор на „Арсенал“ има в колекцията си от отличия две ценни почетни звания от казанлъжчани – Почетен гражданин на Казанлък и сега – Почетен Хаджиеновец.

В тържеството по случай 93-я рожден ден на Механотехникума бяха изброени успехите на училището. Специално внимание директорът Мариана Демирева отдели на факта, че за четвърта година две групи ученици

заминават за обучение в Германия и Испания. Новият „космонавт“ в училището е Йоана Велева от 8 „б“ клас, която ще участва в тренировъчния лагер „Спейс камп“ – Турция това лято. Стипендия от 130 лева е отпусната на Христина Мечкова, която е национален шампион по борба при кадетките. Успехи са постигнали възпитаниците на професионалната гимназия и в училището, и в спорта.

От „Арсенал“ АД в тържественото честване на годишнината на училището участва и инж. Николай Куцаров, който отговаря за дуалното обучение и е „топлата“ връзка между фирмата и училището. От името на Община Казанлък поздравление

поднесе ресорнтният заместник-кмет Цветолина Цветкова. Присъстваха бившият директор Христо Гъдев, настоящия и бивши учители, представители на бизнеса. Тържеството завърши с традиционния Парад на професиите – шествието по улиците на Казанлък.

Механо-техническото училище в Казанлък, чийто наследник е Механотехникумът, а днес – Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“, се изгражда по волята на дарителя – казанлъжанинът Иван Хаджиенов, който завещава 1 милион златни лева за построяване на занаятчийско училище в Казанлък. Парието са внесени в Министерството на народното просвещение през 1923 г.

По искане на министъра на войната ген. Иван Вълков, който също е казанлъжанин, през 1925 година държавата отпуска още 1.5 милиона лева, които се прибавят към дарението, за изграждане на професионалното училище.

Опълчени от Шипка и доброволци от Сливница участват в народното тържество по полагане на първия камък на механотехническото училище в Казанлък. Датата е 18 октомври 1925 година.

се обучават, но и да произведат машини, които да се продават. Дори е била замислена ж.п. линия да свързва училището с гарата, за да се превозва произведената продукция. И наистина възпитаниците на първите випуски са произведвали стругове, които са били продавани. По-късно в техникума са произведвали бормашини и също са ги продавали.

В началото учениците са внасяли определена такса за обучение, която в края на годината им се възстановявала. Първият випуск завършва през 1928 година и абитуриентите, ентузиастично от успешно завършване, се отказват от внесената гаранционна такса, като с тези средства се закупува оборудване за работилниците.

Инж. Иван Тошков е първият директор на механо-техническото училище. За 93 години от съществуването му общо 15 са неговите директори, като най-дългогодишен

домакин на международната конференция. Форумът е в подкрепа на инициатива на Международната организация на труда / МОТ / и ООН за реализация на принципите за достоен труд при преход към екологично чисти производства и устойчива икономика до 2030 година.

В работата на форума са участвали експерти, ръководители, профсъюзни лидери от 38 държави, сред тях: Япония, Китай, Южна Корея, Англия, Франция, Турция, Кипър, Палестина, Иран, Латвия, страните от бившата ОНД и други. България бе представена на форума от официална тричленна делегация, в чийто състав бе и лидерът на СК на КНСБ в „Арсенал“ АД Атанас Бозов. В нея бе и лидерът на НСФ „Метал-Електро“ Асен Асенев.

По време на форума, в който са участвали със свои доклади, мнения и експертни становища и правителствени представители от Беларус, министри и учени са разглеждани проблеми, свързани с опазването на околната среда, безопасността на труда, въпроси на заетостта, свързани с откриването на нови и закриването на стари работни места в процеса на прехода към екологично чисти производства, както и необходимостта от съответстващо образование и квалификация.

Като въпроси-предизвикателства на новото време, което идва и което неминусом ще се отрази на пазара на труда, определи дискусиите на конференцията председателът на СК на КНСБ в „Арсенал“ Атанас Бозов. По думите му, голямо внимание

по отношение на необходимостта от въвеждането на зелени работни места, на форума са изнесени данни, според които, ако сега действащите икономически модели в света се запазят, то производството в световен мащаб през 2030 година ще намалее с 2,4%, а през 2050 година с повече от 7% в сравнение с днес. Това – на фона на съвременните катастрофални неравенства вследствие на несправедливите ресурсни икономически модели.

Чистият въздух, водата, безопасните условия на труд ще стават все по-невъзможни и непостижими, „лукс и разкош“ за все повече хора, е тезата, изразена от експерти на конференцията. Профсъюзните лидери по света съзнават тази опасност и тяхна първа задача в световен мащаб е да обезпечат справедлив преход за работещите на новите „зелени“ работни места и да минимизират неизбежния кадрови дисбаланс, който носи въвеждането им.

Като пример е посочена прогноза за заетостта в сектора на възобновяемите източници. По данни на МОТ през 2015 година в световен мащаб заетите в този сектор са били около 8 млн. души. Само след 10 години обаче техният брой се очаква да е 2 пъти и половина повече, или над 20 млн. души. В същото време други отрасли на икономиката ще намаляват драстично броя на заетите в тях. Това води и до неизбежността за нови компетенции, образование и умения на работещите.

„ЗЕЛЕНИТЕ“ РАБОТНИ МЕСТА - ПРОФСЪЮЗНОТО ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО В БЛИЗКИТЕ ГОДИНИ

Това е заявил от официалната трибуна на проведената в беларуската столица Минск Международен форум „Профсъюзите и зелените работни места“ председателът на Федерацията на профсъюзите в Беларус Михаил Орда, своеобразен

по време на конференцията е отделено и на необходимостта от съгласувани мерки, които да предприемат държавните органи, работодателите и синдикатите при решаването на тези проблеми и осигуряването на възможно най-плавен и без сериозни трусове на пазара на труда процес към „зелени“ работни места. Това е сериозно предизвикателство пред синдикалната общност, каза още Бозов.

Като мотив за такива мерки и съгласувани действия

Инженерите Йорданов и Куцаров - арсеналските гости на празника

ZAKAZANLAK.BG

по отношение на необходимостта от въвеждането на зелени работни места, на форума са изнесени данни, според които, ако сега действащите икономически модели в света се запазят, то производството в световен мащаб през 2030 година ще намалее с 2,4%, а през 2050 година с повече от 7% в сравнение с днес. Това – на фона на съвременните катастрофални неравенства вследствие на несправедливите ресурсни икономически модели.

Чистият въздух, водата, безопасните условия на труд ще стават все по-невъзможни и непостижими, „лукс и разкош“ за все повече хора, е тезата, изразена от експерти на конференцията. Профсъюзните лидери по света съзнават тази опасност и тяхна първа задача в световен мащаб е да обезпечат справедлив преход за работещите на новите „зелени“ работни места и да минимизират неизбежния кадрови дисбаланс, който носи въвеждането им.

Като пример е посочена прогноза за заетостта в сектора на възобновяемите източници. По данни на МОТ през 2015 година в световен мащаб заетите в този сектор са били около 8 млн. души. Само след 10 години обаче техният брой се очаква да е 2 пъти и половина повече, или над 20 млн. души. В същото време други отрасли на икономиката ще намаляват драстично броя на заетите в тях. Това води и до неизбежността за нови компетенции, образование и умения на работещите.

Като въпроси-предизвикателства на новото време, което идва и което неминусом ще се отрази на пазара на труда, определи дискусиите на конференцията председателът на СК на КНСБ в „Арсенал“ Атанас Бозов. По думите му, голямо внимание

по отношение на необходимостта от въвеждането на зелени работни места, на форума са изнесени данни, според които, ако сега действащите икономически модели в света се запазят, то производството в световен мащаб през 2030 година ще намалее с 2,4%, а през 2050 година с повече от 7% в сравнение с днес. Това – на фона на съвременните катастрофални неравенства вследствие на несправедливите ресурсни икономически модели.

Продължение от стр. 1

...НАПРЕД!

В словото си синдикалистът Атанас Бозов в резюме припомни историята на Международния ден на труда, както и днешните му измерения.

На 1 май 1886 г. в САЩ профсъюзите провеждат мащабна национална стачка. МанIFESTИРАТ над 300 000 работници от цялата страна с искане за въвеждане на официален 8-часов ра-

не са малко.

Случилото се има широк международен отзвук и през 1889 г. на учредителния конгрес на Втория интернационал, проведен в Париж, се призовава за солидарност към протестите в Чикаго. През 1904 година в Амстердам Международната конференция на социалистите призовава „всички социал-демократически партии и профсъюзи от всички страни да демонстрират енергично на Първи май за официалното признаване на 8-часовия работен ден, за световен мир“. Тъй като най-ефективният начин за демонстрации е стачката, конгресът решава, че е „задължително за всички пролетарски организации от всички страни да спрат да работят на 1 май, навсякъде, където е възможно без негативни последици за работниците“.

България не изостава от тези световни явления. Първи честват 1 май като ден за солидарност между

работниците печатарите от Типографското дружество. Годината е 1890 г. Казанлък е сред първите градове в страната, в които празникът е честван.

Тогава, в началото, 1 май е бил боен празник на труда, защото демонстрациите на работниците нярядко са били разгонвани със сила.

„Трибуна Арсенал“

ботен ден. След три дни на протести в Чикаго полицията и частни охранители разпръскват протестиращите, раняват около 200 души и убиват поне четирима. Следва протест срещу полицейското насилие, на който към униформените полита бомба. Един полицай загива, други шест са ранени. Намерени са виновните и набързо са осъдени и екзекутирани – седмина анархисти. В края на 19 век анархистите съвсем

Продължение от стр. 3

...ПРОФСЪЮЗНОТО
ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО

В същото време друга статистика на Международната организация на труда сочи, че в резултат на нарушени техника на безопасност, нарушени условия на труд, заболявания, вследствие на нездравословни и небезопасни условия на работа, аварии и други, годишно в света загиват около 2 милиона души.

Международният профсъюзен форум в Минск е приел и специална Резолюция, в която инициативата за „зелени“ работни места се определя като „неотменим елемент и постижение на целите на устойчивото развитие“.

По време на форума делегатите са посетили и строящата се АЕЦ „Островец“ в Беларус, чийто първи енергоблок предстои да бъде пуснат в експлоатация догодина. Новостроящата се АЕЦ е един от новите примери в световен мащаб за „зелени“ работни места.

Деляна Бобева

БЕЗПЛАТНОТО МОРЕ ЗАПОЧВА

И тази година за най-добрите работници и служители на „Арсенал“ и „Арсенал 2000“ ръководството на дружеството, по предложение на двата фирмени синдиката - КНСБ и КТ „Подкрепа“, ще осигури възможност за безплатна 6-дневна почивка на базата в Несебър.

Това вече е договорено с изпълнителния директор

на „Арсенал“ АД Николай Ибушев. В момента вървя процес по записване на кандидатстващите и тяхното одобрение за безплатната почивка на море.

Ръководството на дружеството поема разходите за спане и храна - тип кетъринг за всички арсеналци, които получат възможност за тази почивка.

Засега са договорени 5 смени, всяка по 6 дни, в периода 15 май – 14 юни включително.

Право на такава почивка ще имат най-добрите и съвестни работници и служители, както и такива, които до момента не са се възползвали от тази възможност.

На цеховите отговорници е разпоредено да са внимателни при разпределянето на това право, с цел да не се допускат злоупотреби, каквито са били установени в предходни години: членове на едно и също семейство, работещи в „Арсенал“, да се записват и получават две поредни смени от безплатната почивка и така на практика едни и същи хора да почиват два пъти повече за сметка на някой друг.

Нарушителите са били установени и санкционирани.

През тази година право да получи такава почивка ще има само един от членовете на дадено семейство, работещо в „Арсенал“.

Безплатното море през май и юни

е само за арсеналци. Другите членове на семействата им, които не са работници или служители на „Арсенал“, през този период ще ползват базата в Несебър срещу 52 лева на ден - спане и три хранения. За деца от 6 до 12 години сумата за ден е 26 лева, а за деца до 6 години левуването е безплатно.

Повече подробности за безплатната почивка през май и юни на морската база в Несебър интересувашите се могат да получат от синдикалните представители по цехове и заводи или директно от ръководствата на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“.

„Трибуна Арсенал“

Шанс за работа

Възможности за работа в Инструменталния завод в „Арсенал“ АД. За там се търсят:

1. Настройчик на ММ с ЦПУ за работа на програмна фреза или вертикален обработващ център - 3-ма души.

Описание на длъжността:

- Комплектоване и настройка на технологичната екипировка и необходимите режещи инструменти;
- Следене за точността при работа с машината и нанасяне на корекции от пулта за управление на машината;
- Разчитане и работа с управляващи програми.

Изискване към кандидатите:

- Завършено техническо образование /средно или висше/;
- Разчитане на конструктивно-техническа документация;
- Познания по програмиране на Fanuc;
- 2 години стаж по професията.

2. Настройчик на ММ с ЦПУ за работа с програмен оптически шлайф - 3-ма души.

Описание на длъжността:

- Комплектоване и настройка на технологичната екипировка и необходимите абразивни инструменти;
- Следене за точността при работа с машината и нанасяне на корекции от пулта за управление на машината;
- Разчитане и работа с управляващи програми.

Изисквания към кандидатите:

- Завършено техническо образование /средно или висше/;
- Разчитане на конструктивно-техническа документация;
- Познания по програмиране на Fanuc.

За интересуващите се - повече информация на тел. 0885 079 187.

Повече информация за всички обявени свободни позиции може да бъде получена и от отдел „Личен състав“ на фирмата на тел. 0431/ 5 77 47.

Документи и формуляри за кандидатстване могат да бъдат изтеглени от сайта на „Арсенал“ АД - arsenal@arsenal-bg.com/kadri или получени от гиса „Пропуски“ на централния портал от 07,00 до 17,00 часа.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени лично в Приемната на фирмата всеки делничен ден от 10,00 до 12,00 часа на адрес: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис №4.

Документи за кандидатстване могат да се получат и в Приемната на „Арсенал“ АД на същия адрес.

Среща

85-тата годишнина от своето създаване ще отбележи на 16 юни тази година Химичната лаборатория на Завод 3 в „Арсенал“ АД - Казанлък.

По този повод химици, лаборанти и служители в лабораторията през годините си дават среща.

Тя ще е в ресторант „Капитал“ на 16-ти юни /събота/ от 19 часа.

Желаещите да присъстват на срещата и на празничната вечеря могат да заявят това до 20-ти май на телефон 0431 7 33 00 - Химична лаборатория или на GSM 0884 599 073 - Станка Костова.

Кувъртът за вечерята е 28 лева.

Да се съберем!

Защото, който помни миналото и живее в настоящето, има бъдеще!

85 ГОДИНИ ПРАЗНУВА ХИМИЧНАТА ЛАБОРАТОРИЯ В „АРСЕНАЛ“

Годината е 1933-та. Изписана е върху фасадата на сградата, където се помещава Химичната лаборатория на Завод 3. И тази

година се приема за рождена на лабораторията, в която се извършва анализът от А до Я на цялото производство в Завод 3 на „Арсенал“.

та е много отговорна, изиска прецизност, знания, висока концентрация, споделя началникът на лабораторията Станка Костова. Всички 18 души задължително имат химическо образование. Девет са с висше образование, девет са със средно специално. 13 са лаборантите, трима са химици, двама отговарят за поддръжката на оборудването. В преобладаващо дамския колектив има двама мъже – инженерите по „КИП и А“ Росен Писарев и Владимир Ралев. Ветеран в „отбора“ е Христина Видева, на която целият трудов стаж е преминал в лабораторията. Най-младите попълнения са Антония Антонова и Деница Димитрова, които са само по на 25 години. Преди броени дни, след конкурс, две момичета – Христина Вълкова и Елена Шаркова, са преминали на по-висока позиция. Те са защитили местата за отговорници на

място, където незнанието и невниманието могат да струват твърде скъпо. „Лаборантската работа не се научава за 1-2 години, трябва знание, иска се опит, затова хората тук непрекъснато четат и се развиват. Защото уредите са модерни и прецизни, но е важен човекът, който стои зад тях – да е знаещ и можещ, за да разчете правилно резултатите и да ги анализира“, казва жената, която от 1985 година работи като лаборант, а от 2001-ва е ръководител на най-старата лаборатория в „Арсенал“. Ядрото в нейния екип са шест жени с дълъг трудов стаж и голям опит. Те привличат останалите, обучават ги, помагат им. И така се създава един истински колектив.

„Най-добрият в целия „Арсенал“ –

допълва Станка Костова. –

ва. – Разковничето за нашия страхотен колектив е в това, че заедно правим всичко – заедно работим, заедно се и забавляваме. Но и никога не преминава тънката граница, която поставят служебните ни взаимоотношения“.

Миналата година целият екип заминава за два дни в Гърция на тимбилдинг. Личните празници са празници и на екипа. Въпреки възрастовата разлика, на дискотеката ходят всички. В регламентните почивки заедно излизат в оформената от тях градинка пред сградата на Химичната лаборатория, копаят, поливат. Отвоювали са си малко земя, която са превърнали в цветен оазис – насадили са 40 корена декоративни рози, има и водни лилии – бяла, жълта и червена, като за езерце са приспособили 200-литров варел, излязъл от употреба.

И за предстоящия празник на лабораторията задачите

Ръководителят Станка Костова: За ръководителя на Химичната лаборатория на Завод 3 Станка Костова химията е като код в гените. От 6-и клас се занимава с опити, за което спомага и интересът на нейния по-голям брат, оборудвал минилаборатория в дома им. Посещавала е Станцията на младите техници в Стара Загора, където подрастващите таланти намираха база за свое-

то развитие и любопитство към науката. Завършила е Природо-математическата гимназия „Никола Обрешков“ в Казанлък, а след нея – Химическия техникум в Димитровград. Завършва и Пловдивския университет със специалност „Промислена химия“.

През 1985 година започва като лаборант в Химичната лаборатория в „Арсенал“. През 1995 година заема позицията химик, а 6 години по-късно става ръководител на Химичната лаборатория на Завод 3. „Всеки ден в лабораторията ми е интересен, всеки ден научавам нещо ново. Образованието дава основата, но после човек трябва непрекъснато да надгражда“, казва Станка Костова. И до днес тя е благодарна на бившия технически директор на Завод 3 Върбан Пешков, който, за съжаление, вече не е част от този свят, за професионалните уроци, за предадените знания и личния пример.

Станка Костова е дългогодишен председател на структурата на КНСБ в Завод 3 и член на групата „Експерти за Казанлък“.

Преди 5 години съставът на лабораторията прави експеримент. Да се съберат хората, които работят и са работили тук през годините назад. Очаквали 20-30 души да дойдат, а се събрали 78. Бивши и настоящи работници, химици, лаборанти. Познати и хора, които не са виждали досега, но обединени от едно – от всеотдайната си работа в Химичната лаборатория на Завод 3. И се зарекли – на следващата годишнина отново да са заедно. Така идва и този празник – на 16 юни т. г. лабораторията с най-дълга история в българското специално производство ще празнува 85 години.

В книгата, наречена „Библията на Арсенал“, е записано, че през 1936 година френските специалисти са напуснали барутно-експлозивното отделение и то било поето от български специалисти. В химичната лаборатория тогава са работили: 1 химик – началник на лабораторията, 3-ма пиротехници, 7 лаборанти и 1 общ работник. В годините числеността на състава се променяла, стигали са до 40 души, стигали са и до 7. Днес са общо 18, задръжни като един.

През 1939-1940 година френските методици за анализ са били заменени с немски технологии, а след 1947

година – с руски. Така превратностите в историята на българската държава са се отразявали и върху лабораторията. В момента Химичната лаборатория на Завод 3 има готовност да прилага натовски стандарти в извършваните химични, физични и механични анализи. А по думите на нейния ръководител Станка Костова, апаратурата, с която се работи тук през последните 5 години, е

„Мерцедесът“ на лабораторната техника.

Внедреното оборудване е на водещи световни фирми от Швейцария, Германия, САЩ, Япония. Анализите са изключително прецизни, а времето, за което те се извършват, е скъсено с десетки пъти. Например, анализ, който със старата техника е ставал за 10 часа, сега е готов за 8-10 минути.

В лабораторията на Завод 3 се извършва входящ контрол на всички материали, необходими за специалната продукция на Завод 3, както и за производството на други заводи в структурата на „Арсенал“. Извършва се и пофазен контрол – тук се изследват проби от всяка фаза на производствения процес, и завършващ контрол, който приключва с протокол за състава на барутите. Работа-

лаборантите и началникът на лабораторията има в тяхно лице своите помощници в работата. Лабораторията работи на 2 смени, дават се и дежурства в събота и неделя, което е обвързано с работата на завода.

„Хора без знания и без желание да учат и да се развиват няма да търпя“,

категорична е Костова, но в наглед строгите ѝ думи прозира нейната огромна отговорност и загриженост за колегите, с които работи. Защото Химичната лаборатория на Завод 3 е особено

Всичко решаваме на т. нар. Семейен съвет. Всяка сутрин се събираме, разпределяме задачите за деня, обсъждаме заедно въпросите, споделяме си, ако нещо ни тревожи или пък имаме повод за радост... Ставаме едно цяло, помежду ни има дружелюбност, откровеност, етичност, няма излишно напрежение, няма фалш, казваме си всичко в очите“. За да се създаде един сплотен екип, безспорна заслуга има началникът. „Когато ръководителят по-казва, че уважава колегите си, че държи на тях, то и те го уважават – споделя своята философия Косто-

отдавна са разпределили. Един отговаря за поканите, друг за украсата, трети за менюто, четвърти за снимките за спомен... Химичната лаборатория, създадена преди 85 години с ентузиазма на първите арсеналски специалисти, продължава да пази традициите на взаимност между колегите и професионализъм в работата. А хората в нея си пожелават две неща – след модерното оборудване да бъде ремонтирана и сградата и на 100-годишнината всички пак да са заедно.

Юлия Младенова
снимки:

Миран Маденджиян

Непознатият Георги Тошев

Той е най-пътуващият български журналист, посетил е близо 200 страни по света, от които се връща винаги с интересна история. Познава и тази България, и „Другата България“, но продължава да вярва в единната, която дава самочувствие на своите граждани.

От толкова път по света е разбрал, че домът е там, където са твоите хора и където се чувстваш щастлив. Половината от сърцето му е в... Париж. Там е неговата пораснала вече дъщеря Ан - специалната емоция в живота на Георги Тошев, авторът на документалната телевизия „НепознатиТЕ“. Журналистът, разказващ интересни истории за впечатляващи хора, които остават в българската и световна културна, филмова, музикална и обществена история.

Най-заклетият български фен на АББА е. Чака 30 години, за да го допуснат до себе си и да разкаже за тази музикална легенда. Пази в тайна каква среща ще си подари за своята 50-та годишнина догодина.

Продуцент е на сутрешния блок на bTV, бивш вестникар, бил е съветник на министъра на културата, директор на филмов фестивал, автор на няколко книги за легенди от българското кино. Пътешественик по душа и сърце, космополит по дух и убеждения, невероятно лъчезарен и чувствителен като човек, за когото Казанлък има своето специално място в живота и сърцето му.

Тук изкарва голяма част от казармата си, тук са срещите му със специални хора. Години по-късно Казанлък е пристанището му в един труден житейски период. Тук и до днес има няколко много верни приятели.

Срещаме журналиста Георги Тошев на премиерата на книгата за легендата на българското кино проф. Стефан Данаилов, по покана на фондация „Чудомир“. В едноименния музей в Казанлък Жоро представи книгата за актьора „Романът на моя живот“ и филма „монологът4“, чийто съавтор е.

И понеже Казанлък е един от специалните пътища за журналиста, логично започваме разговора оттук:

Георги, с какво те спечелва Казанлък?

- С изключителната енергия, която носят казанлъчани и особено хората на духа в този град: читалището, театърът. Тук беше една от хубавите ми срещи с моята любима Невена Коканова, която дойде на гастрол с Ямболския театър с постановката „Дългият път на деня към нощта“. Много доверие, много разбиране, много топлина срещнах сред различните хора в този град. Аз съм човек, който много пътува. Казвал съм го и друг път: всъщност аз се влюбвам в дадено място заради хората. По-късно, след казармата, пак дойдох в Казанлък в един много особен период в моя живот. По покана на тогавашния директор на театъра Атанас Чопов и председателя, тогава, на читалището Васил Самарски. Дойдох в Казанлък с една група актьори, които днес са много популярни, сред които Снежина Петрова и Койна Русева, и заедно с местни актьори от трупата тук - Ирена Дунавска и Атанас Чопов, направихме спектакъла „Играем откъд“. Много авангардно за времето си представление. Тук имаше и една невероятна жена - Дора Петкова, която ръководеше ансамбъл за народни танци. По това време в Казанлък нямаше пари, големият завод беше почти спрял да работи, останалите също, и нямаше какво да си купиш от магазин. Дора ни носеше от това, което правеше в дома си, зимнина за децата си. Бяхме само на аванс, живеехме на различни места, но усещаме уют и добрината на хора като Дора. Връзката ми с Казанлък продължи и по-късно, и до днес, защото тук намерих и други нови приятели. Тук, в къщата на Чудомир,

заснех филм, посветен на писателя, заедно с Мариус Куркински, който прегърна идеята. С много добри спомени съм от предишния директор на музея на Чудомир - Пеню Терзиев, един чудесен българин, голяма личност, човек, който много е чел и носи толкова много култура и дух в себе си. Беше едно невероятно време. Филмът, който тук направихме с Мариус за Чудомир, разказва за този феномен по един съвременен начин. Така че: Казанлък продължава да е част от моя живот и всяко завръщане тук е голямо удоволствие.

В телевизионната си рубрика „НепознатиТЕ“ на практика оставяш дири за историята, разказвайки за големи български имена от различни сфери - артисти, писатели, музиканти - хора на духа, за световни знаменитости. За някои вече направих и книги, за други филми - за Невена Коканова, Наум Шопов, Татяна Лолова, Катя Паскалева, Стефан Данаилов, Борис Христов, Богдана Карадочева, Борис Христов, АББА. Какво ти дават тези срещи в личен план?

- На първо място е собственото удовлетворение, че тези личности са били част от моя живот. Мога да направя нещо така, че да срещна другите с тях. Понеже ние не сме нация, за която паметта е важна. Живеем по принцип в свят и във време на безпаметност. Но за мен паметта е любов. Паметта е знание, паметта е удовлетворение, паметта е съизмерване. Че съм българин, аз го дължа на тези личности, част за които съм направил нещо и които са ме променяли, които са ме аплодирани, вълнували и въл-

нуват. И ще продължа да го правя, защото чувствам това като собствена мисия. Аз го правя за себе си. Не мога да напиша книга или да направя филм по поръчка. В голямата си степен аз финансирам със собствени средства тези проекти, защото няма държавна политика, която да насърчава подобен фонд. Аз смятам, че това е Златният фонд на България. Защото, да си българин днес, не е да сложиш потурите, да развееш байрака или да си татуираш Ботев и Левски. А да си българин днес е да помниш, да разказваш и предаваш за онези личности, за онези истории, които ще останат във времето. Ние се гордеем с определени периоди от далечната ни история, но някак си много бързо забравяме личностите, които, благодарение на таланта си, са ни дали смисъл в един много трудни години. В години на големи ограничения. Сега всичко е достъпно, лесно постижимо. Но в онези години да бъдеш адекватен на времето, да се раздаваш... е било друго. Та, аз като разбрах професор Данилов какви километри е изминал из цяла България, от паланка на паланка, от град на град, без никаква мисъл, че от това се печелят пари... Изумително! Не както сега като при повечето. Той е знаел просто, че служи на своята публика. И слава Богу, оставя филмите им. Исках да събера пъзелите, да събера животите им, докато са още живи. Някои си отидоха. За мен е много важно това, което се случва, защото аз искам да знам приживе, че всичко им се случва СЕГА. Че тези хора ги обичат! Това за мен е страст, удовлетворение и памет.

Продължава на стр. 7

Продължение от стр. 2 **Експертно** ...С УСПЕХИ ПРЕДИ ПРАЗНИКА

www.expert-kazanlak.com

ЕКСПЕРТИ
КАЗАНЛЪК

Интерактивно обучение, дигитални платформи, игрови ситуации, са само част от средствата, които родителите видяха да се ползват в хода на образователния процес. Чрез видеоурок през дигитална платформа „Уча се“ бъдещите първокласници погледнаха на околния свят, осмисляйки действието на различните човешки сетива. През интереса към музиката, движението и играта, пролетта дойде и в часа по английски, където бъдещите първолаци научиха първите думи на чуждия език.

Активната работа на училищното настоятелство и поощряването на децата към милосърдие и състрадателност, като стремеж на учители и деца, в Деня на бъдещия първокласник намериха реализация в благотворителната акция „Вкус на пролет“. В двора на училището гостите купуваха ръчно изработени от родители сладкиши, с намерението събраните средства

да се използват за дарение в помощ на обогатяването на училищната спортна база. „В ОУ „Георги Кирков“ спортът е на особена почит - тук се развиват редица извънкласни занимания по различни дисциплини“, обясни Абдишева.

Денят „Вратите към Знанието“, проведен в навечерието на 22-и април, Международният ден на Земята, приключи с акция по залесяване, в която настоящи и бъдещи ученици посадиха своето първо дърво. Да отглеждат своето първо растение в училищния двор с радост години наред пожела на децата директорът Любомира Абдишева, срещнала се лично и с бъдещите първокласници, и с техните родители, силно впечатлени от видяното тук.

Стоотици гости училището ще посрещне и на 8-и май, веднага след Гергьовденските празници. По традицията учениците от училището ще покажат своите дарби в изкуството, знанието и спор-

та в разнообразни форми от сценичен и състезателен характер.

„В края на тази, наистина много добра за нас, година имаме повод да се радваме на постигнатото от нашите ученици, които отново ни донесоха много отличия от олимпиади, конкурси и състезания по различните дисциплини и от извънкласните форми. Ще посрещнем скъпи гости от училищното настоятелство, с което работим много добре. Ще посрещнем родители, наши партньори, дарители и приятели. Отправили сме покана и към общинското ръководство, надяваме се на неговото, ценно за нас присъствие!“, каза още инж. Любомира Абдишева пред прага на патронния училищен празник. Тя се надява и тази година 8-и май да се превърне в истински щастлив за учениците и преподавателите ден на радостта и незабравимите спомени.

„Трибуна Арсенал“

Покана

Всеки голям човек някога е бил дете.

Щастливи обаче в живота са тези, които растат, пазят детето в себе си. И то никога не си тръгва от тях.

И ние растем. И колкото по-растем, толкова по-силно обичаме детето в нас. И си го пазим. И си го обичаме, защото само вечните деца създават креативен, жив, щастлив и пъстр цвет.

Скъпи приятели, уважаеми Буратинци - днешни, вечерни, утрешни!

С огромно удоволствие и от сърце ви каним да споделим нашата голям рожден ден. Ставаме на 85 години!

Както и да го погледнем, това е една прекрасна и забавна възраст. С много път и посоки, с много дири и плодове. Пъстрият ни рожден ден, в който ще участват всички днешни Буратинци, ще бъде на фирмения стадион на „Арсенал“. Тогава, когато пролетта ще

е в разгара си, а майският дъжд може само да е берекет.

На 21 май от 12 часа ще ви почерпим с пъстр концерт, с много веселие и емоции. С талантите на днешните Буратинци, утрешни вдъхновени граждани, създатели на Казанлък и „Арсенал“.

Бъдете добре дошли на празника всички вие, съпричастни с нашата история и бъдеще!

Очакваме ви!

21 май, 12 часа, фирмен стадион „Арсенал“ - Казанлък.

За получилите персонални покани бивши членове на екипа на Детска градина „Буратино“ - за потвърждение - тел. 0431/99 509 до 16 май 2018 г.

От екипа на ДГ „Буратино“

НЕ ДАВАТ ОСКАРИ ЗА БОЛКАТА

Всички те са някакъв вид кумири за отделни поколения. Как ги виждаш ти? Допускат ли те в техния си личен, скривен свят? Какво има отвъд тях?

- Те са нормални хора. И в същото време са и различни, защото носят нещо, което аз, ти, повечето хора не притежаваме. Това е една свръхчувствителност. Това е един талант да предаваш мисли и емоции, характери. Непоносимо е сигурно толкова много мъже, толкова много герои да живеят в Стефан Данаилов. Както е непоносимо и в Невена, и в Катя Паскалева, да има толкова много жени. Не може когато нещо си преживял на сцената, да го изтриеш, да го забравиш. Не може това да не те е докоснало и да не те е променило. Този феномен ме занимава. Защото аз мога да бъда посредник по силата на професията си или защото съм си избрал да се занимавам с нещо, които ме вълнуват, но аз не притежавам техния талант. А това винаги ме е удивлявало. Защото това го притежават малцина. И, ако тези наши артисти бяха някъде по света, те щяха да са световни звезди.

Какво от тези срещи оставяш за себе си, отвъд това, което вижда зрителят и прочита читателят?

- Всяка книга и всеки филм са ново трупане на знание: за това как се случва животът. Ще ти призная: аз съм голям егоист. Посягам на личности и животи, които в момента ме вълнуват, и чрез въпросите, които им задавам, си отговарям на важни за мен въпроси. Защото те са като професори. Професори по живеене. Стефан Данаилов - удивителна съдба! Невероятна история - житейска. Цветана, Невена, Катя, Лолова, Наум Шопов - това са герои, които са учители. Допускането ми в техния свят е един от най-големите ми професионални комплименти. Защото, да дадеш едно интервю е едно, но да те допуснат, да споделят с теб спомени, да проверят собствената си несигурност през теб, преди да стигнат до читателя, това е много голям комплимент. Защото се занимаваш с нещо много дефицитно - това е доверието. А доверието е всичко. Както в професионалния, така и в личния живот.

С какво ги печелиш?

- Аз съм почтен. Това е нещото, на което държа. Правил съм филми, искам съм да вкарвам в тях нещо, което съм считал за много важно, но героите е казал „Не!“ Това е. Значи не съм го убедил. За мен е важен героят. Ако е жив, да бъде доволен. Не да се хареса. Да запазя, да съхраня неговия дух. Да го разкажа на другите, без да си го измислям. Без да го фризирям, без да правя неверни неща за неговия живот. Много е важно да се запази тази почтеност на диалога. И, ако не се случи, да не насилям. Не можах да навлизах в един човек до безкрай. Има допустимост. Срещите ми с тези хора ме

научиха и на търпение. Наум Шопов го чаках 14 години, АББА - 30. А аз съм припрян човек. И аз бързам. Но се научих, че с тези хора трябва да бъдеш търпелив.

От всички звезди, за които си разказвал, от кого научи най-ценните уроци за трудни моменти в живота?

- От всеки съм взел по нещо. От Цветана Манева съм се научил, че животът ни е даден, за да се справяме. От Стефан Данаилов се научих, че колкото по-рано разбереш, че не може всички да те харесват, починат, признават, толкова по-безболезнено ще остарееш. От Катя Паскалева научих, че да мълчиш, не означава да си

листи в дадени области. Не пенкелер, не демагози, не лаладжии. Професионалисти! Защото няма политици, с изключение на Стамболов, които ще бъдат запомнени. Особено от най-новата ни история. Те са толкова тленни, че забравата ги връхлита в момента, в който слязат от политическия Олимп. Политическият Олимп е измамно място, за разлика от театралния, филмовия, творческият Олимп. Там е другото НЕЩО. Затова Стефан Данаилов завършва книгата си с думите: „Искам да ме запомнят като Стефан Данаилов - български актьор. Не Стефан Данаилов - български политик“. И аз мисля, че той ще бъде запомнен точно

че болката е полезна. И че за нея няма Оскари.

Разбра ли кое пречупва великите, големите хора?

- Много неща. През тях животът преминава по един много по-болезнен начин, отколкото при нас. Това са хора, които усещат всички вибрации на времето, несправедливостите му. Те не живеят под похлупак. Те са чувствителни. Чувствителният човек не може да не се вълнува от трагедиите, от несправедливостите, от престъпната небрежност. Това може да не се случва в твой двор, в твоята къща, но то се случва. И то е у теб. И затова тези хора на сцената или на екрана ни въл-

съгласен. Толкова много учители и съм толкова щастлив, че ги имам, че съм се докоснал до тях, че сме споделили някакъв определен период. Чей живот е бил споделян с тях. Безценно е.

Ти правиш друга журналистика, не тази от злобата на деня, но и ти си имал момент в професионалната си биография, в който си се занимавал с драмите на деня: бил си разследващ журналист. Защо избяга от този вид журналистика?

- Бях стажант, учител ми бе покойната журналистка Радостина Константинова и то именно в този жанр. Отвратих се от политиката, от задкулисието, от т. нар. нов елит. И то се отвратих в години, в които все пак там имаше личности като Петър Дертлиев, Стефан Савов, все имена с други човешки мащаби, с друго живеене. Днес в българския парламент, с малки изключения, има пустота и празнота. Там са хора, които със сигурност не са конкурентно способни в професията, които биха упражнявали, ако не бяха в този парламент. За мен е много важно, независимо дали споделям или не дадени политически идеи и виждания, но се респектирам от хора, които са специалисти, професиона-

така.

За какво не дават, Жоро, Оскар в живота?

- О, за толкова много неща не дават. Но със сигурност не дават Оскари за болката. А тя е съпътстваща човешкия живот, особено много и дълго съпътства творческите натури. Стефан Данаилов, например, изглежда лек, бонвиван, човек с чувство за хумор. А толкова болка е събрал, толкова тъга и самота, и то не само през последните години. Като млад не е имал време да се усети. Много от тези хора са обречени на публична самота. Те може и да се усмихват пред камерите, да са желани, но в чувствителния човек винаги има една болка, че не е достатъчно добър или че не е справил достатъчно добре. Разочарования, болка, съмнения. Той усеща повече от нас, другите, неприемането, завистта, злобата. Тези хора са много чувливи. И аз се радвам, че те се осмеляват да говорят за това. Но и днес няма по-голяма сила, никога не е имало, от истината. И на Стефан Данаилов му е било необходимо време да го проумее: че лъжата може да се върне като бумеранг. А че истината, каквато и да е тя, ти помага да продължиш. Вярвам в истината. Както вярвам в това,

защото всичко е преминало през тях. Те имат една свръхчувствителност, непозната за мнозина от нас.

Ти самият как балансираш в толкова чужди животи, в други времена?

- Вълнувам се.

Не депресиращ ли това?

- Не, депресия не. Но има изчерпване. Има необходимост да съм в тишина. Да съм с най-любимото същество в живота ми - моята дъщеря. Трябва да сваляш товара. Макар че това не е товар. Правя го доброволно. В България, освен че правиш това доброволно, влагаш лични средства, време, но и нямаш право да не го направиш по най-добрия начин. Защото тези хора заслужават. Утре мен няма да ме има, но когато тези хора ги няма, трябва да има документи за тях и те да вълнуват тези, които няма да ги познават. А затова се искат средства, време, търпение, обгрижване, внимание, любов, отношение. Аз също съм човек, който се съмнява. Но тишината, спокоествието, планината, обкръжението на близки хора, които ми дават спокойствие, ме зареждат. Добрата книга, филм, музика, музиката на АББА. Всеки си намира своя начин за релакс.

Би ли се доверил на някого след време да разкаже твоя живот на филм? „НепознатиТЕ... Георги Ташев“?

- Не знам доколко моят живот би представлявал интерес за такъв филм. Но аз нямам какво да крия. Аз не съм имал никога успеха и популярността на хората, за които правя филми, но съм имал моменти, когато съм бил на фокус, без да искам. В работата си съм минал целия диапазон от харесване до нехаресване, лъжи, клюки, жълтини, глупости, но благодарение на любовта на близките ми, на семейството ми, на приятелите ми, човек се успокоява. Когато знаеш кой си, когато си ти, няма проблем. Отстояването на независимост, на автономия, е нещо много важно. Особено в медиите, особено в това трудно време. Да имаш трудни моменти, може и да останеш без работа, и на мен ми се е случвало, но знам: винаги ще бъде необходим. Защото това не зависи от другите. Да си необходим зависи от теб. От собствената инвестиция и жертвите, които правиш, за да бъдеш добър в това, което си избрал. Да бъдеш адекватен на времето. И аз познавам хора в областта на културата, които са такива: една Лили Иванова, която ме допусна да направя филм за нея, тя е такава. Тя непрекъснато е такава. Може да не я слушате, но не може да нямате респект. Защото няма толкова адекватен на времето си човек, който на годините, на които е, е като удивителна на сцената. И няма равна. И няма конкуренция. И не се задава конкуренция. Затова Лили Иванова пълни зали. А другите пеят в клубове.

„Другата България“ ли трябва да спаси тази България или са две паралелни вселени?

- Дълга тема. Навсякъде присъстват и двете България. Светът е голям. И в Другата България може да видиш тази България, и в тази България да срещнеш Другата. Нещата за хубаво или за зло, се омесиха. Не знам обаче, аз съм от хората, които искат да има една България и тя да е цяла, единна, монолитна, да е красива, съхранена. Да има самочувствие тази България. А не да се литкаме по глупостите на псевдопрофесори, които ни обясняват как в света нямаме равни, как сме с най-древната история, през Динковци и Пери и други, които ни убеждават в други неща. А всъщност България е в реалното ни самочувствие, че живеем на красиво място, макар и объркано. Ние сме объркани, но принадлежността ни към тази страна е изконна. Това е нещо, което не можем да променим и нещо, с което трябва да свикнем. Да бъдем спокойни и спокойно, без залитане, да обичаме. Но не само тази България, а да правим стъпка по стъпка тя да бъде едно по-добро място за живеене.

Деляна Бобева

ГЕОРГИ НЕ Е ИМЕ, ГЕОРГИ Е ТИТЛА

Различни още закачки от рода на „Аз съм шефът. Без въпроси. Без възражения. Просто слушай и казвай „Да, Георги“ се срещат в интернет. Тениски, чаши, възглавнички, колиета и др. с надписи „Георги“ или „Георги – името на победата“, както и специална книга „Всичко за името „Георги“, също увекочават „титлата“.

Произход. Името Георги е традиционно за българската именна система. Има гръцки произход, образувано е от думите „гео“ – земя и „ерго“ – работа. Оттук и значението на името – „земеделец“.

Производни. От името Георги произлизат много имена: Ганчо, Генчо, Гошо, Жоро, Гочо, Гого, Гоце, Генко, Гергин, Горан, Герчо, Геро, Жорж. При жените най-разпространеното е Гергана. Други производни са: Галина, Гая, Ганка, Ганя, Гинка, Габриела, Георгия, Георгина, Гера, Георгена и др.

Свещецът. Св. вмчк. Георги Победоносец е един от най-почитаните светци в Източноправославната църква. Бил е войник в Римската империя. В Кападокия, дн. Мала Азия, се проявява като пълководец и едва на 20 г. получава военната титла трибун. Заради това, че е защитавал християнската вяра, през 303 г., по времето на Диоклециан, е убит. На иконите свещецът – символ на войнството, е изобразяван на кон, а в краката му е змеек, който той убива, за да спаси цяло село и девойките, принасяни в жертва.

В Гърция и Румъния паметта му се чества на 23 април, а в България, Грузия, Русия, Македония, Сърбия и Черна гора

– на 6 май. Свети Георги е покровител на България, Англия, Канада, Грузия, Гърция, Етиопия, Каталония, Литва, Португалия, Сърбия, Черна гора и на градовете: Бейрут, Генау, Истанбул, Люблина, Москва и Фрайбург.

Празникът. Денят на Св. Георги Победоносец – 6 май, Гергьовден, е празник на земята, земеделието и скотовъдството. Свещецът е повелител на плодородието, на овчарите и стадата. 6 май е и Ден на храбростта и на Българската армия. За първи път е отбелязан през 1880 г. с Указ на княз Александър I Батенберг като Празник на кавалерите на Ордена за храброст. От 1984 г. този ден е и Празник на етнографите в България. Празнуват и всички именици.

Разпространение на име-

то. В Европа името става популярно в края на 14 век, когато кръстоносци донесат от Палестина историята за мъченичеството на Св. Георги и за чудесата, които извършил. В различните страни името Георги се среща в 33 варианта, между които: Георг, Георге, Георгиу, Георгиос, Джордж, Джордан, Юрген, Игор, Егор и др. Много популярни личности носят това име. В България, по данни на Националния статистически институт от 05.01.2018 г., Георги е все още най-разпространеното мъжко име – носят го 163 109 души, следвано от Иван, Димитър, Николай, Петър, Христо, Александър, Стефан и Йордан. При жените – това е името Мария – 114 651. При новородените през 2017 г. картината обаче е друга: най-много момчета са кръстени с името Александър, следвано от Георги, Мартин,

Димитър и Иван. Най-много новородени момичета са кръстени с името Виктория, следвано от Мария, Никол, Рая и Александра. Разнообразието на имената при жените е по-голямо: личните имена на мъжете са малко над 31 хиляди, а на жените – почти 40 хиляди, сочат да-

ните на НСИ.

Значение на буквите в името. Ето какво разкриват за носителя на името буквите, от които е съставено: Г – стремеж към знания, практичност, бързи реакции, чувствителност, но и обидчивост и непреклонност; Е – желание за себеизява, дипломатически способности, проникателност, но и бързост и нервност; О – развита интуиция, ясни цели, стремеж към самоусъвършенстване, но и предразположение към алкохолизъм и паника; Р – решителност, работоспособност, но и невъздържаност; И – изтънченост, романтичност, сантименталност, но и неувереност.

Нумерологията. Нумерологично число на името **Георги** е 1. Това означава, че мъжът, който го носи, е самостоятелен, амбициозен, изобретателен, пробивен човек с ярка индивидуалност, с интелект и стремеж към лидерски позиции, готов да поеме риск. Георгиевците са сърдечни, щедри и любвеобилни хора с много приятели. Приемат любовта за съвършена само, ако е консумирана. Те са творческа личности. Повечето обичат лукса и модата. Горди и импулсивни са, тежко преживяват критиката.

Мъжките качества. Името Георги има много мощни вибрации и носи невероятна сила. Хората с 6-буквени имена са хармонични личности, подбират хората, с които контактуват, доволни са от това, което имат, но се стремят към повече. Платените господари на името Георги са Венера и Слънцето. Изявените мъжки качества на Георги са: последователност – най-силната му черта, целеустременост, силен дух и самодисциплина, отстояване на принципите докрай, независимост, адаптивност, отлична памет, талант за убеждаване. Мнозина с това име са родени да бъдат лидери. За тях най-важно е първото място, второто е почти равносилно на последното. Георги – това е харизматичен и галантен мъж, с тънко чувство за хумор. Неговата сигурност е семейството. Хората с това име имат добро здраве, много го от тях са дълголетници. В заключение: мъжът с име Георги е решителен, любознателен и работоспособен – революционерът в днешния свят.

Наздраве и късмет на имениците!

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Юлия Младенова: 0882 98 70 14
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55

ПЛАТЕНА
ПУБЛИКАЦИЯ

ОПТИКИ

GRAND OPTICS

ВЕРИГИ ОПТИКИ GRAND OPTICS & JOY OPTICS

Експертна грижа за Вашето зрение!

Вериги оптики Grand Optics & Joy Optics са лидери на пазара на оптични продукти от 2002 г. насам. В момента търговската мрежа на компанията се състои от 50 специализирани обекта, разположени в най-големите градове на България – София, Варна, Бургас, Пловдив, Стара Загора, Плевен и Враца. Във всеки от тях може да намерите най-новите модели очила, съвременен оборудване и специализирана техника за рефракция и взимане на мерки. Фирмата е вносител на над 90% от предлаганите продукти, което гарантира ниски цени, безкомпромисно качество и бърз сервиз.

**БЕЗПЛАТЕН
ТЕСТ НА ЗРЕНИЕТО
ЗАПАЗИ СИ ЧАС**

гр. Стара Загора

Grand Optics
Galleria Stara Zagora (ниво 1) | тел: 0884 20 20 93

Joy Optics
Mall Galleria Stara Zagora (ниво 0) | тел: 0884 20 11 93
Park Mall Stara Zagora (партер) | тел: 0884 20 11 81

-30%
ОТСТЪПКА

за продукти на редовна цена

-5%
ОТСТЪПКА

за намалени или продукти в промоция

Валидност до
31.05.2018 г.

Голяма част от оптиките, освен със задължителния кът за рефракция (тест на зрението), разполагат и с локална работилница, оборудвана с най-съвременна техника. Това дава възможност за изработка на очилата само за 30 мин. В гр. Стара Загора от услугата може да

се възползвате в Mall Galleria Stara Zagora. Доверете грижата за зрението си на професионалистите от Grand Optics & Joy Optics.

www.gramoptics.bg

www.joyoptics.bg